63ste Jaargang No. 5121 DAGBLAD Donderdag 29 Mei 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 2a, telefoon 1350; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. F. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

De Gasperi wil de communisten uitsluiten

Congres Labour Party

TOESTAND UIT ROME.

Men meldt uit Rome, dat het lijkt alsof de minister de Gasperi een koele ontvangst is bereid bij de linkse minderheid en het schijnt of hij nu een cabinet zal vormen, waar hij zelf alleen verantwoordelijk voor blijft. Togliati, die een onderhoud had met de Gasperi liet verstaan, dat hij geen bezwaren zou maken tegen Gasperi als hij democratisch handelde. Het is niet mogelijk zei Togliati in een paar uur een ministerie te vormen, dat berekend is om alle omstandigheden te overzien en dat in staat geacht moet worden het land te kunnen redden. Hij liet voorkomen alsof de Christendemocraten de democratische werkwijze verlaten. Hij noemde de weg die de Gasperi nu bewandelt slecht. (Rome. (AP) 28.5).

LABOUR PARTY CONGRES.

Op het Labour party congres krijgt Bevin een votum van vertrouwen bij de eerste verwikkelingen over de buitenlandse politiek. (Margate. (AP) 28.5).

Ook de minister Morrison werd met applaus begroet toen hij een rede voor het congres van de Labourparty kwam uitspreken. Bij de verdere debatten echter, kwamen toch sommige sprekers om de mogelijkheid onder de ogen te nemen of het Londen zou kunnen betrekken uit Amerika gezien de huidig economisch toestand (Margaret. (AP) 28.5).

MOEDER VAN TRUMAN.

De moeder van Truman is zo snel herstellende dat Truman erover denkt tegen het weekeinde weer naar Washington terug te keren. (Grandvieuw Missouri. (AP) 28.5).

FRANCO OP REIS.

Franco maakt een rondreis door Noord Spanje en bracht hulde aan de duizenden phalangisten, die voor hen stonden opgesteld, hij prees hen als de mannen die in het heroische uur pal stonden. (Madrid. (AP) 29.5).

OPSTAND IN PARAGUAY.

In de opstand te Paraguay die nog steeds voortduurt, zijn de opstandelingen schijnbaar bezig een omcirkelende beweging te maken rond de stad Concepcion. Berichten van de regering zeggen, dat de revolutionairen op ve'e punten in paniek wegrukken en dat het duidelijk is dat de loyale troepen de eindoverwinning zeer nabij zijn. (Asuncion. (AP) 28.5).

DE BRAZILIANEN EN HUN PONDEN.

Een delegatie van de Brazilianen kwam naar Londen om hun geblokkeerde ponden ten getale van 65.000.000.— los te krijgen om ze elders in de wereld te kunnen gebruiken. (Londen. (AP) 28.5).

OPSTAND IN NICARAGUA.

In New Orleans arriveerde per vliegtuig 3 politieke balingen. Zij kwamen met het eerste vliegtuig dat Managua kon vertrekken sinds de revolutie. Het waren twee militairen en een student in de rechten. (New Orleans. (AP) 28.5).

RECTOR VAN DE UNIVERSITEIT AFGEZET.

Uit Parijs bericht men dat de ministers de 73 jarige rector van de universiteit Dr. Gustave Roussy ontslag hebben gegeven en de minister van Justitie opdracht hebben gegeven, om verdere maatregelen te treffen. Roussy is bekend als een lid van de commissie tot de atomaire energie. Een financiële affaire schijnt hier mee. het gaat over een som van 70.000.000 franc. (Parijs. (AP) 28.5).

TWEE ONTPLOFFINGEN IN JERUSALEM.

Er hadden drie ontploffingen plaats nabij de tanken van de perzisch olie maatschappij doch er werd weinig schade gerapporteerd. 1 Politie man liep verwondingen op. De aanvallers ontsnapten. Men brengt deze aanval in verband met de uitgestelde behandeling van 5 Joden die er van beschuldigd worden deel te hebben genomen aan de overrompeling van de gevangenis van Arce (Jeruzalem. (AP) 28.5).

VLOOTOVEREENKOMST.

Volgens buitenlandse berichtgeving zouden vertegenwoordigers van Columbia, Ecuador en Venezuela, in onderhandeling zijn getreden om te komen tot een gezamenlijke vlootactie in de Caraibische wateren, onder de naam van de vloot voor Groot Columbia.

Er wordt echter gemeld dat er tegenstand is van de kant van Venezuela. (Caracas. (AP) 28.5).

HERTOG VAN WINDSOR.

De hertog van Windsor bracht een bezoek aan de koning op het Buckingham paleis. (Londen. (AP) 29.5).

OVEREENKOMST IN DUITSLAND.

Er werd tussen de commandant van het Amerikaanse bezettingstroepen generaal Luzius Clay een overeenkomst bereikt met de Sir Robertson, de Britse vertegenwoordiger in Duitsland, om te komen tot de instelling van een economische raadgevend lichaam. Deze overeenkomst wordt geacht te zijn samengesteld uit kracht van de overeenkomst van Potsdam. Ook de Russen en de Fransen zullen worden uitgenodigd aan deze overeenkomst mee te doen. (België. (AP) 29.5).

ENGELAND EN AMERIKA.

Een spreker op het congres van de Labour party te Margate het parlementslid, Rh. S. Crossman versprak de relatie tussen Engeland en Amerika.

Men wees erop wat Amerika doet voor de reconstructie voor van Europa, hij wees er op dat het niet aangaat om te zeggen dat Amerika een kapitalisme gaat opbouwen.

Nadat Amerika eerst met de Lend Lease geholpen had helpt men nu door leningen. De spreker hoopte, dat Bevin aan Amerika gaat zeggen, dat Engeland toch heus niet voor de bezetting van Duitsland kan blijven zorgen, als men in eigen land zit te kampen met tekorten. (Margate. (AP) 28.5).

Nieuws uit Nederland

Op 3, 4 en 5 Juni zal te Scheveningen een internationaal brouwerij congres gehouden worden.

Het Stoffelijk overschot van Dr. Colijn, die in 1943 op 75 jarige leeftijd te Thuringen overleed, werd in de Russische bezettingszone opgegraven. Deze week zal het overschot naar den Haag worden overgebracht.

Gisteren gingen de losse havenarbeiders van Rotterdam in staking. De staking werd gisteren middag opgeheven.

Prins Bernhard zal 36 Nederlandse- en 2 Franse vliegers decoreren voor hun verdiensten tijdens de invasie van Indië door de Jappen.

Begin Juni zal inplaats van 20, slechts 10% mais in Nederlands brood worden verwerkt. Dit zal de qualiteit verbeteren.

De Chinese kampioen voetbalclub zal naar Europa komen, teneinde enkele wedstrijden te spelen tegen Engeland, Frankrijk, Noorwegen en Nederland.

Gisteren werd een Nederlandse lening groot 20.000.000 dollar ondertekend door de Amerikaanse maatschappij Kuhn Loeb te New York.

P. E. Teppema is benoemd tot Nederlands gevolmachtigd minister te Canberra.

26 Leden van het personeel van de Mauthausen concentratiekamp, werden heden in de gevangenis te Landsberg geëxecuteerd.

Heden werd te Bolnes het 1700 tons groot motorschip „Batavia" te water gelaten. Dit schip is bestemd voor dienst in Nederlands Indië.

E. N. VAN KLEFFENS.

Dr. van Kleffens is benoemd tot Nederlands Ambassadeur in Washington.

Nieuws uit Nederlands Indie

Nota aan Republiek

Na hun aankomst te Schiphol gisterenmiddag, verklaarden de ministers Beel en Jonkman, het ten zeerste te betreuren, dat zij in Indië een onbevredigende stand van zaken aantroffen, betreffende de houding van de republiek ten aanzien van de uitvoering van de overeenkomst van Linggadjati. Zij zeiden dat de Commissie Generaal een nota aan de republikeinse delegatie heeft overhandigd, waarin een spoedige uitvoering van de overeenkomst van Linggadjati geëist wordt. De Commissie Generaal wordt heden (28-5) te Schiphol verwacht.

SCHERMERHORN.

De Nederlandse delegatie die morgen naar Djokjakarta zal reizen, zal de text van bovengenoemde nota aan Soekarno overhandigen.

Volgens Reuter zal tijdens de bijeenkomst van het republikeins cabinet, dat Zondag 1 Juni bijeen zal komen, beslist worden, of men de nota zal accepteren of verwerpen. Reuter zegt dat bedoelde nota een voorstel inhoud van een federatieve interim regering voor geheel Indonesië, in welke regering dan vertegenwoordigers zullen zitting hebben van Oost Indonesië en Borneo.

Blokzijl, leider van de E.V.C. is uit Indië teruggekeerd.

Gisteren werd de motie van afkeuring van de politiek van voorzitter Tadjoeddin Noor, door het Oost Indonesisch parlement aangenomen. Noor is inmiddels afgetreden en is vervangen door Mohamed Kaharoedin.

„De moeilijkheden die ontstaan zijn tussen de leden van de Commissie Generaal en de vertegenwoordigers van de Indonesische republiek, vinden hun oorzaak in het feit, dat de Commissie de nadruk legt op de economische financiële problemen, terwijl de vertegenwoordigers van de republiek de nadruk leggen op de militaire incidenten", aldus Schermerhorn bij zijn aankomst.

MONS P. J. WILLEKENS.

Zijn Hoogwaardige Excellentie Monseigneur P. J. Willekens, Apostolisch Vicarius van Batavia, vertrekt p.l.m. 20 Mei met de „Bantam" (vrachtschip met passagiersaccomodatie) naar Nederland om besprekingen te voeren met Nederlandse instanties betreffende onderwijs, sociale verzorging, ziekenverpleging. Hij zal tevens een bezoek brengen aan Zijne Heiligheid den Paus.

HONGARIJE.

De Russen hebben de minister president van Hongarije Nagy in staat van beschuldiging gesteld, hij wordt medeplichtig geacht aan een revolutionaire beweging. Nog twee andere hoge personen werden medeschuldig verklaard. (Budapest. (AP) 29.5).

SAMENWERKING?

Uit Rio de Janeiro komt het bericht, dat het ministerie van oorlog bezoek ontving van de chef staf van het Colombiaanse regering. (Rio. (AP) 29.5).

FORD FABRIEKEN.

De Ford automaatschappij bood aan de 130.000 arbeiders welke werkzaam zijn in deze fabrieken een vermeerdering van loon aan, terwijl ook de salarissen van de employé's werkzaam op deze fabriek met 10 procent naar boven gingen.

Later berichten melden, dat de arbeiders niet tevreden zijn met de voorstellen van de directie en zo doende duurt de staking nog steeds door. (Detroit. (AP) 28.5).

UIT DUITSLAND.

Uit Hamburg bericht men dat de Lord Kanselier Jowitt aan de pers mede deelde, dat de volgende maand rond 19500 Duitsers in de Britse zone zullen voorgeleid worden, als lid van organisatie die door het proces van Nurenberg illegaal zijn verklaard, zij zullen terecht staan voor een tachtig a honderd rechtbanken als schuldig aan misdaden tegen de mensheid. (Hamburg. (AP) 28.5).

NAAR INDIË TERUG.

De onderkoning van Indië viscount Mountbatten ging per vliegtuig naar Indie terug, om aan de Brits Indiers de nieuwe plannen van het kabinet in zake de overdracht van de macht in Indië aan de leiders te gaan bekendmaken. (Londen. (AP) 29.5).

TOESTAND IN ITALIË.

De chef van de Romeinse politie Carmine Bottino trof maatregelen tegen eventuele relletjes van de communisten, die door het uitroepen van stakingen wanorde kunnen veroorzaken. Men wees op de staking die men voor een halve dag uitriep over geheel Italie, in verband met het incident op de eerste Mei nabij Palermo. Er werd opgewezen dat de Christen Democraten niet voor deze staking waren. (Rome. (AP) 29.5).

het nieuws van vandaag

Het nieuws is niet schokkend, alleen het nieuws over Indië is wel zeer biezonder, de ministers in Nederland terug verklaren een nota te hebben afgegeven, waarin ze eisen, dat de republiek onmiddellijk overgaat tot de uitvoering van de overeenkomst van Linggadjati.

We zagen gisteren reeds in de rede, die Prof. Romme heeft gehouden voor de partijraad van de Katholieke partij, dat hij zich afvroeg wat die verontrustende tekenen moeten betekenen. Hij was ook bang dat men de overeenkomst van Linggadjatie niet wil nakomen.

Het is wel sterk, de overeenkomst, die men met zoveel edelmoedigheid opmaakte, de overeenkomst, die men geneigen was zo spoedig te tekenen zal nu niet door de Republiek nagekomen worden? Het zal begrijpelijk zijn dat men daarover ongerust zal zijn en natuurlijk erg ontevreden is, terwijl de tegenstanders zullen juichen en uit zullen roepen. „Zie je nu wel, dat we dat nooit hadden moeten doen, hoe komt men er bij om met die mensen in onderhandeling te treden?" De verwarring stijgt, en het wachten is natuurlijk het antwoord op de nota. Het is ook goed er op te wijzen, dat de pers natuurlijk in deze geen agitatie mag voeren. Het feit echter van het zenden van een nota zal reeds genoeg de tongen losmaken.

De ministers zullen de verantwoordelijkheid wel weten te dragen om tot zulk een officiële stap over te gaan.

In Italië zijn de communisten nu reeds kwaad, dat ze uitgesloten zullen worden van de regering en de chef van de politie van Rome trof reeds maatregelen.

De revolutie van Nicaragua is niet veel duidelijker geworden, doch we kunnen ook niet aannemen dat onze lezers zich erg zullen interesseren voor de innerlijke politiek van die republiek, zo ze er meer van wil'en weten, moeten ze maar „El Tiempo" kopen, die krant gaf een proeve van verklaring van deze revolutie.

In Palestina is het nog steeds onrustig, iemand juist uit Palestina terug, wees ons op de vele andere tegenstellingen, die er in dit land zijn, men heeft er de schismatieken tegenover de katholieken, terwijl er in verschillende steden weer onderlinge geschillen zijn.

Rusland bemoeit zich meer actief met Hongarije en sprak van revolutionaire beweging nog wel onder leiding van de premier.

De Ford fabrieken draaien nog niet.

In Engeland trekt het congres van de Labour Party de aandacht, men begrijpt heel goed, dat Amerika moet helpen, een spreker sprak ze'f eigenlijk van het opgeven van de bezetting van Duitsland door Engeland, daar men zelf in nood is.

Katholieke Partij

Gouden Jubileum

Plechtig heeft de Katholieke Volkspartij in het gebouw Tivoli, waar Dr. H. A. J. M. Schaepman persoonlijk meermalen is opgetreden, het feit herdacht, dat de grote doctor vijftig jaar geleden er in slagen mocht om de katholieken op een staatkundig program te verenigen. Een hoogtepunt in deze verzorgde herdenking, welke een ochtend- en een middagzitting besloeg, beleefden de velen, hoogwaardigheidsbekleders en afgevaardigden van talrijke afdelingen, die dit belangrijke en merkwaardige jubileum meevierden, toen mevrouw Goseling het podium beklom, om enkele woorden te spreken ten bate van het Herstelfonds der Partij, dat genoemd is naar haar man en naar Mr. Verschuur, wiens weduwe eveneens in de zaal aanwezig was. Mevrouw Goseling maakte er geen propaganda-rede van, maar herdacht pieus en fijnzinnig de beide mannen, die eminente voorzitters van de Partij zijn geweest en die vielen voor het vaderland in de dagen van terreur. Zij betrok daarbij de verleden en huidige beproevingen van land en volk en wekte op tot vertrouwen in de toekomst en tot eenheid.

Tot nu toe heeft de actie voor het Goseling-Verschuur-Herstelfonds volgens het in de namiddag uitgebrachte rapport van de partij-secretaris, den heer P. Alberts, f 160.000 opgebracht. De actie is evenwel nog niet ten einde. Integendeel. Tevreden zullen noch de K.V.P. noch het katholieke deel van ons volk zijn, zolang het halve millioen nog niet zal zijn bereikt.

De kardinaal aanwezig.

Tal van voorname katholieken in den lande hadden zich reeds verenigd in de smaakvol, onder leiding van Arn. Pijpers, versierde zaal, toen voorafgegaan door een deputatie studenten en begeleid door het Partijbestuur Zijne Eminentie kardinaal De Jong de vergadering betrad. Een groot bronzen beeld van Schaepman prijkte op het podium, temidden van gele en zachtoranje bloemen, in een weelde van licht. Met den kardinaal liet Minister Mr. J. H. van Maarseveen van zijn belangstelling blijken. Onder de genodigden bevonden zich verder Prof. Mr. P. Aalberse, Minister van Staat; de Minister van Oorlog Fievez, de oud-Ministers Mr. Dr. L. N. Deckers, Mr. Dr. J. van Angeren en P. Kerstens, Mons. D. Huurdeman, de vicarius-generaal van het aartsbisdom, Mons. Van Schaik, de commissarissen der Koningin in Noord-Brabant en Overijsel, prof. Dr. J. de Quay en Ir. Ridder de van der Schueren, de voorzitter der Tweede Kamer Mr. J. R. van Schaik met vele vertegenwoordigers der Staten-Generaal, Prof. Dr. J. Kors O.P., de hoofdlegeraalmoezenier kolonel Van Straelen en de hoofdvlootaalmoezenier Dessain.

Berichten van verhindering waren ingekomen van den minister-president en van de ministers van Economische Zaken en van Onderwijs, die in het buitenland vertoeven, alsmede van Prof. Mr. C. P. M. Romme, die zich genoodzaakt had gezien schriftelijk zijn gelukwensen te zenden, welke ter vergadering werden voorgelezen.

De opening.

De Partijvoorzitter, de heer W. J. Andriessen, sprak het openingswoord uit, een huldigend woord aan den Twentsen emancipator, dat des te hartelijker klonk, omdat het uit de geest kwam van een man, die zelf een Tukker van geboorte is. Hij verklaarde, hoe katholiek Nederland dank verschuldigd is aan Schaepman en verklaarde die erkentelijkheid te willen en te moeten uitspreiden over al de voorzitters der Partij niet alleen, maar ook over de ontelbare stille werkers. In het verleden is de invloed der katholieken op de verhoudingen in het vaderland onmiskenbaar geweest, zo zal het in de toekomst blijven, terwijl nooit het bestaansrecht der staatkundige organisatie betwist zal mogen worden.

Nadat het Stichtse Kamerorkest onder leiding van zijn dirigent, den heer H. Spruit, Mozarts Zevende Symphonie in a gr. terts voortreffelijk had en gehore gebracht en de Rustenburger koorknapen, onder directie van den heer H. Hoogervorst, enkele liederen hadden gezongen, sprak Mons. Dr. J. Witlox, de geschiedschrijver van de Partij, de levensbeschrijver ook van Dr. Schaepman, een herdenkingsrede uit over diens staatkundig levenswerk.

Schaepman staatsman.

Dr. Witlox behandelde op bevattelijke en boeiende wijze het ideaal van Schaepman, die jong al zijn vriend Dr. Nuyens liet weten, dat hij de katholieken tot een politieke partij in Nederland wilde maken. Uitvoerig werd verteld, welke moeilijkheden daaraan in de weg stonden, moeilijkheden, verbonden aan de positie der katholieken, die nog maar weinig politiek bewustzijn hadden, moeilijkheden, geborgen in de vaderlandse partijverhoudingen, maar ook moeilijkheden, welke voortsproten uit Schaepmans eigen karakter en de door hem ingenomen standpunten, in het bizonder ten opzichte van de persoonlijke dienst- en de leerplicht. De strijd, waarin het liberalisme moest worden overwonnen door een coalitie der christelijke partijen, welke zelf slechts moeilijk tot stand kon komen, de groei van de politieke bewustwording en een daaruit te vormen organisatie werden levendig geschilderd en deskundig verantwoord met tal van nieuwe biezonderheden, geput uit recent bronnenonderzoek van den geleerden spreker.

De karakterisering van de vurigheid, waarmede Schaepman de Kerk beminde en van de kracht zijner vaderlandsliefde, vormde ten slotte een inleiding op het uit volle borst gezongen Schaepmans lied: Aan U, o Koning der eeuwen, waarmede de ochtendvergadering besloten werd.

De toekomst.

's Middags werd zoals gezegd, rapport uitgebracht over de stand van zaken, waarin de actie van het Goseling-Verschuur-Herstelfonds verkeert. Nadat het orkest het Ballet de Cour van G. Pierné en de zangertjes wederom enkele liederen hadden laten horen, sprak Mr. E. M. J. A. Sassen, ondervoorzitter der Partij, een bondige rede uit over „de toe-

komst van een politiek in katholieke geest". Hij deed een beroep op de werkelijkheidszin en het streven naar doelmatigheid bij alle staatkundige actie, waarbij het subsidiariteitsbeginsel in tweevoudig opzicht moet worden hoog gehouden. Zelf is de Staat een orgaan onder de gemeenschap der volken, maar onder eigen positie staan de gemeenschappen van gezin, volk en arbeid.

Niet zozeer is het de vraag, wat zij, die de staatkunde leiden, hebben maar wat zij zijn minder het „wat" dan het „hoe" is de quaestie bij alle politieke actie, welke concreet, doelbewust, bezield en irenisch moet wezen.

Een slotwoord van den voorzitter — een laatste kernachtige hulde aan den doctor gebracht — besloot deze welgeslaagde vieling, waarop helaas enkele afdelingen te veel verstek hebben laten gaan.

Het Partijbestuur heeft de gelegenheid aangegrepen om Mr. F. Teulings te eren, die langer dan vijf en twintig jaren secretaris der Partij is geweest, en om een telegram van trouw en aanhankelijkheid te sturen aan Hare Majesteit de Koningin.

(„Volkskrant")

De Molukken, Minahassa en Timor vragen eigen status, zomede het Nederlanderschap

In een petitie aan Hare Majesteit de Koningin („Nieuwe Courant) geeft de Persatoean Timoer Besar (Comité Gemenebest Grote Oost) o.m. te kennen, dat „aan het Ambonese, Menadonese en Timorese volk de gelegenheid het nationaal zelfbeschikkingsrecht onbelemmerd uit te oefenen door de Indische Regering tot dusver onthouden" is.

De petitie zet uiteen, wat het Comité tot dusver gedaan heeft om zijn inzicht zowel aan den Luitenant Gouverneur-Generaal als aan de Commissie-Generaal kenbaar te maken, om aldus te vervolgen:

„Ons recht van zelfbeschikking binnen het Koninkrijk is onafhankelijk van de inzichten van den Luitenant Gouverneur-Generaal en den Gouverneur-Generaal en deze gaan hun bevoegdheid te buiten, wanneer zij hun macht en hun invloed gebruiken om een staatkundige reorganisatie van Nederlands Indië door te zetten, die op de duur niet bestaan kan, omdat zij niet wortelt in de realiteit en naar het woord van Uwe Majesteit, niet door de vrijwillige aanvaarding en de trouw van de overgrote meerderheid der Ambonese, Menadonese en Timorese burgerij wordt geschraagd.

Wij tekenen dan ook ernstig protest aan tegen het feit, dat door den Luitenant Gouverneur-Generaal en den Gouverneur-Generaal in lijnrechte strijd met de Boodschap van 7 December 1942, het „recht wordt miskend" van het Ambonese, Menadonese en Timorese volk, dat zeker „door zijn lijden en zijn verzet en door zijn trouw en het voor Uwe Majesteit vergoten bloed tijdens en na de Japanse overheersing een onvervreemdbaar recht heeft verworven, dat zijn inzichten niet door Uwe Majesteits ambtenaren „werden terzijde geschoven!"

Om te voorkomen, dat op enigerlei wijze zou kunnen worden beweerd dat de Molukken, de Minahassa en de Grote Oost hun recht door uitstel van wilsverklaring zouden hebben verbeurd, geven wij reeds thans aan Uwe Majesteit en Hare Staten-Generaal te kennen, dat wij, onze wil, als uitgedrukt in onze Motie van 19 Mei 1946, aangevuld met de Motie van 21 Januari 1947, onverzwakt handhaven en Haar met de meeste ernst en aandrang smeken toe te zien, dat de vrije uitdrukking en verwerkelijking van dit recht niet op enigerlei wijze, of door wien, hoe hoog geplaatst ook, worde belemmerd of verkort.

De petitie verzoekt de Molukken, de Minahassa en Timor hun eigen Status te geven, binnen het bestaande Koninkrijk, in die zin, dat zij met een eigen Volksvertegenwoordiging en met, door, of vanwege de Koningin aangewezen eigen bestuurders, die aan de Koningin en hun Volksvertegenwoordiging verantwoordelijk zijn, direct aan Nederland verbonden blijven, met de wens, dat aan de Volksgenoten dier gebieden het Nederlanderschap zal worden verleend."

„Koningin èn Vaderland" publiceert een brief van het hoofdbestuur van de Persatoean Timoer Besar, die de ondertekening draagt van den secretaris, den heer F. H. Latumeten en gericht is tot den heer J. Reijers, lid der Eerste Kamer. Het hoofdbestuur van de P.T.B. dankt den heer Reijers voor zijn pleidooi in de Senaat voor de Grote Oost en voor Ambon:

„Uw steun in Nederland achten wij van zeer grote waarde, aangezien wij hier in Indië min of meer „vastgezet" zijn vanwege de opportunistische politiek van Dr. Van Mook c.s. ter verwezenlijking van hun ideaal: een Indonesische Eenheidsstaat, waardoor wij zeer belemmerd worden in onze gebieden onze zaak voor te bereiden. Korter gezegd, wij zijn hier volkomen aan de willekeur van de Nederlands Indische Regering overgeleverd."

In „Op Wacht" geeft de heer W. Bologne een overzicht van wat de Persatoean Timoer Besar tot dusver gedaan heeft om haar wensen te bevoegder plaatse kenbaar te maken.

„De republieken moeten en zullen er komen, was en is blijkbaar de leus van den Luitenant Gouverneur-Generaal, van den Commissie-Generaal, en aan dat verderfelijke streven is alles ondergeschikt gemaakt, worden de gevoelens en belangen van vele volken opgeofferd en de taaie trouw van de talloze vrienden der Nederlanders in de Indische Archipel met ontrouw beloond. Maar de toeleg zal niet gelukken"......

(R.V.D.)

OM DE INDISCHE LANDVOOGDIJ.

Reeds enkele malen is voor de bezetting van de post van Gouverneur-Generaal in Indonesië in de pers de naam opgedoken van de heer Meynen, de vorige Minister van Oorlog. Aanvankelijk hebben wij daaraan geen aandacht besteed omdat wij deze candidatuur niet als ernstig konden beschouwen. Thans echter hebben wij redenen om aan te nemen, dat er wel degelijk ernstig sprake is van de mogelijkheid, dat de heer Meynen zal worden geroepen om Dr. van Mook te vervangen. Vandaar dat wij elders in dit nummer een desbetreffend bericht opnemen. Vandaar echter ook, dat wij ons genoodzaakt zien, op deze plaats met kracht op te komen tegen deze candidatuur van de heer Meynen.

Wij weten zeer wel, hoe moeilijk het voor de regering is, een geschikte opvolger voor Dr. van Mook te vinden. En het is niet haar enige zware zorg op het terrein der hoge personeelsvoorziening. Ook kent iedereen uit de kerkelijke zowel als uit de wereldlijke geschiedenis, dat de strijd om figuren, die ieder op zichzelf eerder geschikt konden worden geacht, maar ieder op zijn beurt geen genade konden vinden in de ogen van de elk voor haar eigen candidaat strijdende, beslissende partijen, — tenslotte tot de compromis-candidatuur leidde van een figuur die zonder de strijd om de werkelijke papabiles nooit in aanmerking zou zijn gekomen. Maar deze overwegingen zijn op zichzelf toch allerminst voldoende, om de heer Meynen aanvaardbaar te achten voor de functie van Gouverneur-Generaal.

Naar onze mening moet hij als zo'n negatieve compromis-candidaat worden gezien. Maar daarom juist komt hij ons ongeschikt voor als bezetter van de uitermate gewichtige post van Gouverneur-Generaal in de uitermate critieke periode, waarin wij met Indië verkeren en waaraan nog geen einde te bezien valt.

Het behoeft wel niet gezegd te worden, dat wij de persoon van de heer Meynen alle achting toedragen. Dat is echter niet voldoende om hem bekwaam te achten voor de Indische landvoogdij. Behalve dat zijn jaar Ministerschap in het Cabinet-Schermerhorn niet de overtuiging heeft voortgebracht dat van hem de kracht, het gezag en het leidend vermogen uitgaan om in een moeilijke, omvangrijke en ingewikkelde situatie waarlijk het bewind te voeren, mist hij voorts de rijpheid en de ervaring — ook de Indische ervaring —, om een persoonlijkheid als Dr. H. J. van Mook op te volgen. Een dergelijk experiment is ten enenmale onverantwoordelijk te achten. Wij vertrouwen dat de regering erin slagen zal een oplossing te vinden, die niet bij voorbaat als tot mislukking gedoemd zal moeten worden beschouwd.

(De Tijd).

Nieuws van overal.

VLIEGONGELUK.

Drie marine officieren vonden de dood, nadat hun vliegtuig een vleugel verloren hebbende in de straten van de stad neerstortte. (Versailles, (AP) 29.5).

WAT ER VAN TE DENKEN?

Betreffende de revolutie in Nicaragua komt het volgende bericht uit Colombia. Een krant „El Tiempo" deelt mede, dat het lijkt dat het werkelijk waar is, dat de president Arguello zich werkelijk eigenachtig volmachten verleende, en dit verdroot Somoza. Somoza zou lid zijn van de liberale partij. (Bogota, (AP) 29.5).

LAKE SUCCESS.

Op een persconferentie te Lake Success stelde men de secretaris generaal Lie vragen over de commissie ingesteld voor een onderzoek in Palestina. Hij zal er voor zorgen, dat er noch Israëlieten noch Arabieren in het personeel van de commissie zullen worden opgenomen.

Het personeel zal gekozen worden uit Tsjechen, Noren, Amerikanen en Fransen. (Lake Success, (AP) 28.5).

COMMUNISTISCHE ACTIE.

Een sub comité van het congres in Washington, dat is ingesteld om te onderzoeken of er onamerikaanse activiteiten er plaats sproken propagandistische strekhebben, wees op de zeer uitgeking van sommige films waarbij heel duidelijk reclame gemaakt wordt voor het communisme. wordt voor het communisme. Men stelde een onderzoek in te Hollywood zelf en zal de beweging van de filmmaatschappijen controleren. (Washington, (AP) 28.5).

DE FILM IN DE ENCYCLOPAEDIE.

Critiek op Helman.

De encyclopaedie ENSIE heeft uiteraard ook aandacht gewijd aan de film. Lou Lichtveld heeft het hoofdstuk over de filmkunst verzorgd en daarin tal van interessante dingen gezegd. Maar de indruk blijft, dat de schrijver te weinig ruimte heeft gehad om ook maar enige volledigheid te kunnen bereiken. Hij moest wel zeer beknopt zijn materie bewerken en kon dus op geen stukken na toekomen aan een overzicht van de filmhistorie, noch — en dit is erger — aan een karakteristiek van de filmkunst.

Dit is zeer te betreuren, vooral nu we hier te doen hebben met „de eerste Nederlandse systematisch ingerichte encyclopaedie", die over een belangrijk verschijnsel als de film minder interessante dingen weet te vertellen dan sommige van haar collega's, die weliswaar zich niet beroepen op hun systeem, maar eenvoudig weg een goed afgerond geheel te berde brengen, waaruit men iets te weten kan komen. Zonder op alle slakken zout te leggen, willen wij er op wijzen, dat Lichtveld een viertal „stomme" films opnoemt, waarvan er drie geluidsfilms zijn en dat hij een niet geheel juiste voorstelling van zaken geeft omtrent de rol, die de Noordamerikaanse filmindustrie in Europa heeft gespeeld na de vorige wereldoorlog.

De kortheid, die de auteur heeft moeten betrachten, zal hier zeker van invloed zijn geweest. In een hoofdstuk van deze afmetingen is het niet mogelijk een goed beeld van de betekenis en de ontwikkeling der filmkunst te geven. Hieraan zal het ook wel te wijten zijn, dat zijn litteratuuropgave uiterst summier is gehouden.

Hiermede hebben wij geen oordeel willen geven over de twee delen, die tot dusver van deze encyclopaedie zijn verschenen. Wij hebben alleen willen constateren, dat o.i. een ernstige fout werd gemaakt door het beschikbaar stellen van zo weinig plaatsruimte, dat een verantwoord vertoog over de film onmogelijk werd.

(Dbg.)

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen" VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Zaterdag 24, Zondag 25 en Maandag 26 Mei 1947:

Competitie A-klasse:

Jong Holland 1 — C.S.C. 1 7—1.
(Onder protest van C.S.C.)
Jong Curaçao 1 — Transvaal 1 1—3.

Competitie B-klasse:

R.C.C. 1 — M.Y.O.B. 1 4—0.
Independiente 1 — Arsenal 1 1—1.
(Gestaakt na 50 minuten.)

Competitie Res. A-klasse:

S.U.B.T. 2 — Vitesse 2 2—4.

Competitie Junioren:

Vitesse Jr. — Scherpenheuvel Jr. 0—1.
Jong Curaçao Jr. — S.U.B.T. Jr. 6—1.

TOURNOOI OM DE ZILVEREN ASIENTO-BAL.

Sithoc 1 — Vitesse 1 0—1.
Veendam 1 — Jong Curaçao 1 0—1.
Asiento 1 — Jong Holland 1 0—3.
C.S.C. 1 — S.U.B.T. 1 0—1.
Vitesse 1 — Transvaal 1 2—0.
Jong Curaçao 1 — Jong Holland 1 0—1.
Vitesse 1 — S.U.B.T. 1 2—3.
Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 2—1.

Jong Holland is hierdoor voor de vierde maal winnares van Zilveren Asiento-bal.

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.

RIF STADION.

„A"-Klasse: om 4.15 n.m.

Zaterdag, 31 Mei 1947: S.U.B.T. 1 — Sithoc 1 (Van Rosberg)
Zondag, 1 Juni 1947: Vitesse 1 — Veendam 1 (Leers)
Zaterdag, 7 Juni 1947: C.A.B.-terrein.
Zaterdag, 14 Juni 1947: Veendam 1 — Jong Holland 1
Zondag, 15 Juni 1947: Jong Curaçao 1 — S.U.B.T.

Competitie B-klasse: om 2.30 uur n.m.

Zondag, 1 Juni 1947: S.V.A. 1 — Independiente 1 (Curiel)
Zondag, 15 Juni 1947: Volharding 1 — De West 1

MUNDO NOBO om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 1 Juni 1947: Volharding 1 — P.S.V. 1 (Chacuto)
Zondag, 8 Juni 1947: R.C.C. 1 — Arsenal 1

Competitie Res. A-klasse: om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 31 Mei 1947: Jong Holland 2 — J. Curaçao 2 (Ten Tuyente)
Zaterdag, 7 Juni 1947: Transvaal 2 — Veendam 2

Competitie Junioren: om 10 uur v.m.

Zondag, 1 Juni 1947: Vitesse Jr. — Jong Holland Jr. (Tresor)

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Res. B-klasse:

Zondag, 1 Juni 1947: Jong Curaçao 3 — Scherpenh. (Pauli)
Zondag, 8 Juni 1947: Scherpenheuvel 2 — S.V.A.

Competitie Junioren: om 10 uur v.m.:

Zondag, 1 Juni 1947: Scherpenh. Jr. — Jong Curaçao
Zondag, 15 Juni 1947: Scherpenh. Jr. — Jong Holland Jr.

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse: om 4.30 uur n.m.

Zondag, 8 Juni 1947: Asiento 1 — Volharding 1

MEDEDELINGEN:

BOETE'S:

„Veendam" (wedstrijd Sithoc 2 — Veendam 2) 0.50 G. grensrechter Artikel 18 RCW.

„Independiente": (wedstrijd Arsenal 1 — Independiente 3 1. niet indiening ruil- en wedstrijdformulieren Artikelen 9 & 10 RCW.

UITSPRAAK PROTESTCOMMISSIE:

De Protestcommissie heeft het protest van de vereniging „Transvaal inzake de wedstrijd Sithoc 1 — Transvaal 1 toegewezen. Het tweede doelpunt van Sithoc is geannuleerd en de stand is thans 2—1 voor Transvaal.

ONGERECHTIGDE SPELER:

Aan de wedstrijd C.S.C. 1 — Transvaal 1 hebben voor „C.S.C. twee ongerechtigde spelers in de zin van artikel 11 R.C.W. mede gedaan, t.w. M. C. Davelaar en C. Felicia. De vereniging „C.S.C. is hiervoor beboet met 5.— G.

ONGELDIGHEIDSVERKLARING:

De wedstrijd C.S.C. 1 — Transvaal is door het Bestuur ongeldig verklaard ingevolge Artikel 11 lid 3 R.C.W.

VOORLOPIGE SCHORSING: (ingaande 22 Mei 1947).

De spelers: O. Nahr van „C.S.C. en J. Wijks van „Transvaal zijn door het Bondsbestuur voorlopig geschorst, wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd C.S.C. 1 — Transvaal.

De spelers F. Arion, G. Cecilia en J. Leonora van „Veendam zijn door het Bondsbestuur voorlopig geschorst wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd Sithoc 3 — Veendam 3 en Sithoc — Veendam 2.

INSCHRIJVINGEN:

„S.U.B.T.": J. Francois als gewoon lid.

„M.Y.O.B.": Edwin Maynard, Otmar Warning en Harti mont als gewone leden.

„Jong Curaçao": Frank Gregoria als Junior-lid.
J. Colastica als gewoon lid.

„R.C.C.": J. Elmondalek, E. Romer, N. Obispo, P. Eduarda Romer, G. Maduro en M. v.d. Dijs als gewone leden.

„C.S.C.": C. Felicia, M. Davelaar en Rafael Rafaela als gewone leden.

„Vitesse": E. Snijders als gewoon lid.

„S.U.B.T.": W. L. Korps als gewoon lid.

„Independiente": Venancio Frans, Julian B. Coco en Emilio Pascual Dorothea als gewone leden.

OVERSCHRIJVINGEN:

„Sithoc": R. Blume en W. Pop van Junior- tot gewone leden.

„Jong Curaçao": W. Puriel van Junior- tot gewoon lid.

AFSCHRIJVINGEN:

„S.U.B.T." R. C. Petroudis en M. E. Puriel als gewone leden.

DE ELFTALOPGAVEN OVER DE MAAND JUNI ZULLEN DE VOLGENDE WEEK WORDEN BEKENDGEMAAKT.

HET BESTUUR.

CURAÇAO

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	195
2e psijs	2035
3e prijs	13941
4e prijs	6172

SCHEEPSBERICHTEN.

28 Mei 1947.

Bolivia van Cartagena; Maracaibo van La Vela de Coro; Pericles van La Guayra; Santa Teresa van New York; Bolivia naar Antwerpen; Planter naar Las Piedras; Colombia van Antwerpen; Douro van Paramaribo.

29 Mei 1947.

Santa Teresa naar Puerto Cabello; Boskoop van Cristobal.

„GEEN BRUG WEL EEN HOTEL".

Verschillende malen hebben we geschreven „geen brug wel een nieuwe stad", de heren Statenleden gaan ons nadoen en schrijven nu „geen brug wel een hotel". Het wordt een politiek met slagzinnen, doch een vraag is het of het bouwen van een hotel de taak is van de staat.

BEZUINIGING.

De Staten hebben grote woorden gebruikt over het weglopen van zo maar millioenen guldens. Dat was een beetje bar, ze kunnen het gat ook schijnbaar niet vinden en willen nu een bezuinigingsinspecteur.

Deze baan is niet te benijden. Bezuinigen is altijd lastig, denk maar aan het rapport Welter, er zijn in Nederland altijd nog mensen die een bepaalde rilling krijgen als ze aan dat rapport denken.

Het was misschien beter aan te wijzen, als men toch spreekt van millioenen dan moet die stroom toch wel zichtbaar zijn heren.

STATEN VAN CURAÇAO.

Vergadering op DONDERDAG, 29 MEI 1947 des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1948

De wnd. Griffier,
Ph. J. Evertsz.

GECOMMITEERDEN.

Na al die staatkundige wederwaardigheden waaraan Curaçao zo rijk is en die werkelijk stof zouden kunnen leveren voor een zeer humoristische revue is dan gisteren het ontwerp van een landsverordening tot het instellen van een college van gecommiteerden losgekomen en op onze tafel gevallen.

De Memorie van Toelichting publiceerden we eerst. Het ontwerp is zeer merkwaardig. Er is geen artikel, dat concreet het doel van dit college, noch ook de taak van dit college van vijf man om schrijft. Er is geen artikel waarop wordt teruggegrepen in de Curaçaose staatsregeling.

De voorzitter wordt door de Gouverneur benoemd in overleg met de Staten, de andere leden door den Gouverneur in overleg met de voorzitter van het college na de raad van Bestuur gehoord te hebben. (Daar hebben we dan alles bij elkaar).

De voorzitter moet een bizondere functie bekleden als iemand met wie de Gouverneur in overleg treedt om hem medeleden te verschaffen.

Duidelijk is dat alles sterk afhangt van de individuele kracht van de personen, die gekozen worden in deze functies.

Indien vaststaat, dat de macht van de Gouverneur niet gesubdelegeerd kan worden, dan is deze nieuwe instelling een soort van raad van advies en dat is de raad van bestuur reeds. Dus twee?

(De titel van de gecommitteerd staat niet vast, ook niet of ze een pakje aankrijgen of gelijk gewone burger verder zo maar in een colbertje moeten rondlopen).

Ze krijgen een tak van dienst als voorwerp van zorg, dus het is een technische raad van bestuur? Een groep experts, voor de Gouverneur. Ze mogen meetekenen onder begrotingen en landsverordening. Wat betekent deze handtekening, hier in casu verantwoording?

Mogen de Staten ook iets te zeggen hebben in het ontslag van de heren gecommiteerden! Ze kunnen in direct contact treden met het hoofd van een dienst maar dan over dienstaangelegenheden. „Vreemd dus niet over de gang van zaken?" De formulering doet vraagtekens plaatsen. En die zijn er voor ons nog té veel.

De behandeling geschiedde niet met het motief „binnen is binnen" dat hebben we ook weer, doch men stelle de zaken goed op, opdat we morgen niet weer in grote moeilijkheden geraken, daar de machtgrens niet beperkt is.

Het idee „wegstemmen, van de heren door de Staten" waardoor juist verantwoordelijkheid gelegd wordt hadden we graag opgenomen gezien.

DE GOUVERNEUR SPREEKT OVER DECENTRALISATIE.

Memorie van Antwoord. Algemene Beschouwingen.

De Gouverneur moge voor de beginselen, waarop dit ontwerp berust, nog eens verwijzen naar de daarbij behorende Memorie van Toelichting. Bij deze toelichting behoort de rede, waarmede hij op 21 December 1942 de behandeling van deze materie concreet aan de orde stelde.

Hij blijft overtuigd, dat de decentralisatie, zou zij, hetgeen hij vurig hoopt, in de practijk goed werken en, zo mogelijk, ook door eigen besturen voor kleinere gemeenschappen worden gevolgd, aan gerechtvaardigde aspiraties zal tegemoet komen.

Daarbij is voor hem het kiesrecht, met name de begrenzing ervan, een vraag van zede en practijk; de beantwoording hangt af van een reeks factoren, welke nu eenmaal zeer verschillend worden beoordeeld, gelijk dit trouwens, zoals de ondervinding bewijst, overal pleegt te geschieden.

Bij de beoordeling van het gehele ontwerp zou de Gouverneur op twee zaken willen wijzen:

Vooreerst, dat het een grote stap is in de richting van het ideaal: „baas in eigen huis". Niemand die ernstig van het ontwerp heeft kennis genomen en de verwerkelijking ervan vergelijkt met de huidige practijk, zal dat ontkennen.

Vervolgens, het ontwerp moge neerslag zijn van snelle evolutie, het wil geen revolutie in deze zin, dat al het bestaande wordt afgebroken of dat gezonde, op grond van lange ervaring berustende regels van bestuur zouden worden terzijde gezet. Daarmede zou noch het Staatsdeel als geheel, noch elk eiland afzonderlijk gediend zijn.

Bij deze regels van bestuur is in het oog gehouden het feit, dat onze samenleving een zeer uitzonderlijke structuur vertoont. Op de beide eilanden Aruba en Curaçao bevinden zich bedrijven, waarvan omvang en betekenis verre boven een plaatselijk belang uitgaan. De Lago op eerstgenoemd eiland kan men evenmin een puur Arubaans bedrijf noemen als de Philipsfabrieken te Eindhoven uitsluitend met plaatselijke ogen zouden kunnen worden bezien. Evenmin als de grootste mijn in Europa, toevallig in de gemeente Geleen gelegen, als puur locaal kan worden beschouwd, evenmin kan dit gezegd van een bedrijf als de C.P.I.M. En gelijk de grote lucht- en zeehavens in Nederland en elders, van nationaal oogpunt en dus door de centrale Regeringen in hun beleid moeten worden betrokken, zo geldt dit van soortgelijke grote havens in ons Staatsdeel.

Bij deze economische structuur dient de sociale te worden betrokken. Op Aruba leven ongeveer 35 verschillende nationaliteiten, d.w.z. ongeveer 25% vreemdelingen op de Nederlandse onderdanen. Deze omstandigheid eist wederom, dat de wetgever daarmede rekening houdt, al ware het alleen reeds, omdat vreemdelingen immers geen invloed oefenen op de politieke representatie. Deze omstandigheden maken een zekere zeggenschap bij de centrale executieve nodig; die zeggenschap reguleert het ontwerp door inschakeling van de Raad van Bestuur, een door de Kroon benoemd College, bestaande uit ervaren krachten, bijgestaan door buitengewone leden. De omstandigheden maken ook nodig, dat het dagelijks bestuur der eilanden, met name ook de burgemeesters, over een autoriteit beschikken, welke vooral tegenover de vele vreemdelingen gewenst is; zij eisen tenslotte een zo onpartijdig mogelijk samengesteld ambtenaren-apparaat en een plaatselijke representatie, welke aller vertrouwen geniet en bij de verkiezing waarvan dus al die normen moeten worden aangelegd, welke een zo goed mogelijke samenstelling mogen doen verwachten.

Overwogen dient daarbij wel, dat het algemeen beleid voorwerp van beoordeling kan blijven van de Staten, die, zonder zich met de plaatselijke aangelegenheden in concreto te bemoeien, de grote lijnen kunnen blijven nagaan en particularia kunnen toetsen. Daarbij dient tevens bedacht, dat, komt een College van Gecommitteerden tot stand, de Staten via zodanig College hun invloed kunnen aanwenden.

Uit het bovenstaande moge de Gouverneur concluderen:

1) Elke verdere verzwakking van de centrale executieve schijnt hem, zowel op principieel staatsrechtelijke grond (artikel 117 Staatsregeling) als ook op de boven ontwikkelde practische gronden, onwenselijk;

2) Hij gelooft niet, dat uit een oogpunt van deskundigheid, zakelijkheid en onpartijdigheid, bij eventuele conflicten tussen de centrale executieve en de lagere organen, een betere procedure denkbaar is dan de voorgestelde, met volledige openbaarheid, waarbij de Raad van Bestuur, aangevuld als reeds verklaard, is ingeschakeld.

3) Hij is van oordeel, dat het dagelijks bestuur der eilanden over zeker eigen gezag moet beschikken; met name in gemeenschappen als de onze zijn zodanige bevoegdheden onmisbaar.

4) Alhoewel het in de aanvang niet gemakkelijk moge zijn, voldoende goede krachten te krijgen, gelooft de Gouverneur toch, dat, juist om het eigen plaatselijk bestuur sterk te maken, de in het ontwerp neergelegde uitsluitingen dienen gehandhaafd.

Een Satenlid (behalve de in het Voorlopig Verslag reeds genoemde, reëele bezwaren) zou ongewild een te grote invloed kunnen oefenen.

De verbinding ambtenaarraadslid leidt noodwendig tot moeilijkheden zowel voor de betrokkenen zelf als voor de gemeenschap en de bestuurders.

Eveneens moet zo scherp mogelijk de zede inburgeren, dat bestuurders materieel geheel vrij staan; niets ondermijnt het gezag van een bestuurder of vertegenwoordiger in de ogen der gemeenschap meer dan de verdenking, dat hij niet geheel onbaatzuchtig oordeelt en besluit. En hier met name geldt het, dat ook de schijn moet vermeden worden. In het licht van het bovenstaande gelieven de Staten kennis te willen nemen van 's Gouverneurs oordeel nopens desiderata, uitgedrukt bij de artikelen.

COMMENTAAR OP DE BRIEF VAN DE STATEN.

De brief van de Staten over de quaestie „Rustoord" heeft nog al belangstelling getrokken, het lijkt ons goed er nog een commentaartje over te schrijven.

Het is reeds genoeg bekend, dat in het jaar 1940 de gelden voor de inrichting onder leiding van bekwame Broeders op de begroting stonden. Jammer genoeg is er de oorlog gekomen, zodat er toen van de plannen niets kon komen.

Ook in de begrotingsstukken van het jaar 1940 zien we enige verwarring over dit onderwerp. We zien daar hoe men zich afvroeg. „Of een Curaçaenaar niet genoeg geëmancipeerd is om gekken te kunnen verplegen?" Deze vraag was bitter, doch hield tegelijk een miskenning in van het moeilijke werk van de moderne geesteszlekenverzorging.

In de brief welke de Gouverneur aan de Staten richtte sprak de Gouverneur van principieel, en gezien de verhouding is men op dit woord doorgegaan het opvattend in directe zin. Beter was geweest te vragen of men gezien de omstandigheden dat hier een broederscongregatie zich aanbood voor dit werk en gezien de omstandigheid, dat die Broeders ook uitermate geschikt zijn voor het werk van onze tuchtloze jeugd, daar zij ook schoolwerk hebben voogdijkinderen opvoeden en jeugdige psychopaten in hun inrichtingen kennen, het niet goed zou zijn dit aanbod met beide handen aan te nemen.

Het woord principieel heeft soms bij de Staten een vreemde klank. We herinneren ons het Statenlid dat principieel tegen doodstraf was, terwijl hij er als katholiek niet tegen was.

We zien in deze brief niet gelijk de heer Winters een soort van kerkvervolging doch wel een anti-geestje, doch men moet de brief goed lezen.

De staten vinden dat de diensten van het Gouvernement op zich neutraal moeten zijn, geen katholieke posterijen, geen protestante telefoondienst, geen marxistische reinigingsdienst enz.

Onderwijs is natuurlijk in zijn departement ook neutraal, doch men dient verder goed te begrijpen dat Colijn er reeds op wees, dat men dient te bedenken beter te kunnen spreken van humanistisch onderwijs dan wel van neutraal onderwijs, zo staat het als humanistisch naast christelijk of katholiek onderwijs.

Wat zien we nu bij de staten? Tegen verpleging der geesteszieken zijn ze niet getuige hun prijzende woorden voor het werkelijk mooie werk van de Zusters, ze willen het als technisch zien.

Tegen de opvoeding der tuchtlozen, door broeders zijn er wel, doch juist daar deze leden (hoeveel zijn dat er?) aanhalen dat onderwijs principieel is, net zoals Colijn „neutraal onderwijs bestaat niet het is humanistisch onderwijs" en dat geeft de neutrale staat, net zo goed als dat de staat de gelegenheid geeft tot katholieke onderwijs, is het goed te bedenken, dat de jongens die er komen voor het grootste percentage katholieke jongens zullen zijn en het juist naar de geest van onze grondwet is om die jongens dan geen neutrale of te wel humanistische doch een opvoeding naar hun principen te geven.

Hiervoor heeft het gouvernement nu juist mooi de gelegenheid als men het werk aan deze broeders opdraagt. Zo gezien behoeft men nog niet eens voorop te zetten, wat de andere statenleden doen in de brief dat de opzet zo veel economischer wordt zonder nog van de toewijding te spreken waarmee religieuzen hun werk doen, zoals uit de prijzende woorden van deze brief blijkt (Of het werk van de leken zo te prijzen valt zoals het tot nog toe op de instelling Rustoord wordt gegeven is natuurlijk een quaestie waar men ook de directe superieuren eens een woordje over mee moet laten spreken).

Gezien het mooie aanbod, dienden de staten zich nog eens te bedenken en dit voor Curaçao te nemen, in de goede zin van meehelpen aan dat wat ons volk principieel voorstaat en mag verlangen naar de grondwet, een opvoeding naar zijn principe.

Bovendien willen we nog er op wijzen, dat misschien door de broeder „congregatie" waarin sterke krachten zitten, ook niet ons zgn. buitengewoon lager onderwijs begonnen zou kunnen worden, we bedoelen hiermee het onderwijs voor de achterlijke kinderen, een probleem wat onze onderwijs wereld op Curaçao en de andere eilanden reeds tientallen jaren bezig houdt.

De brief spreekt van meerderheid voor de neutraliteit van gouvernements instellingen, van goedkeuren voor werk door religieuzen verricht voor geesteszieken. Wat de tuchtloze jeugd betreft zien we na de opmerking, dat men dit toch moet aannemen, dat nog enkele leden tegen blijven laat deze enkelen zich nog bedenken in het belang van onze jeugd, die ons lief is, en dit schone aanbod aanvaarden.

Men zal er hun dankbaar voor zijn.

VERKEERSONGEVALLEN.

Van 19 tot en met 25 Mei 1947.

In de Nieuwestraat vond een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's, waardoor beide auto's werden beschadigd. Een inzittende van de stilstaande personenauto deed het rechterportier open op het moment, dat de andere auto juist passeerde.

Op het Hendrikplein vond een aanrijding plaats tussen een „dumptruck" en een personenauto, tengevolge waarvan de personenauto werd beschadigd. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Op de Pietermaaiweg vond een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Beide auto's bekwamen schade. De bestuurster wilde aan de rechterzijde van de weg parkeren, doch reed daarbij met de voorzijde van de auto tegen een andere geparkeerde auto.

Op de Berg Altena reed een vuilnisvrachtwagen tegen een schoorpaal van het electrische net, waardoor deze paal afbrak en een draad van de bovenleiding afbrak. Naar de oorzaak hiervan wordt een nader onderzoek ingesteld.

In de Bredestraat O.B. vond een aanrijding plaats tussen een „dumptruck" en een personenauto. De bestuurder van de „dumptruck" reed achterwaarts de parkeerplaats af en reed met de achterzijde van de vrachtwagen tegen een geparkeerde auto aan.

Op de Pareraweg reed een vrachtwagen tegen een stoep van een woning, tengevolge waarvan de stoep werd beschadigd. De bestuurder verkeerde in staat van dronkenschap.

Op de Salinja vond een verkeersongeval plaats tussen een personenauto en een muur, waardoor de auto en de muur ernstige schade bekwamen. De bestuurder verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank en reed door zijn grote snelheid uit de bocht.

In de Hoogstraat vond een aanrijding plaats tussen een vrachtwagen en een pick-up, tengevolge waarvan de pick-up aan de voorzijde werd beschadigd. Dit ongeval is te wijten aan onvoldoende oplettendheid van den vrachtwagenbestuurder.

Op de Caracasbaaiweg vond een aanrijding plaats tussen een grote autobus van de C.P.I.M. en een stilstaande personenauto. De bestuurder van de autobus haalde voor een tegenligger wat te ver uit en kwam daardoor met de rechterzijde in aanrijding met de stilstaande personenauto.

Ter hoogte van Cas Chiquito vond een aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto, waardoor beide motorrijtuigen werden beschadigd. De bestuurder van de autobus reed bij een zijweg een andere auto voorbij. Uit deze zijweg kwam juist de personenauto, waarna de aanrijding volgde.

Op de samenkomst van wegen Schottegatweg — Caracasbaai vond een aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto. De bestuurder van de autobus verkeerde in staat van dronkenschap en reed van de rijweg af tegen de stilstaande personenauto aan.

Te Cerito reed de bestuurder van een kerosinevrachtwagen achteruit en kwam daarbij met de vrachtwagen in een cementen afwateringsgoot terecht. De vrachtwagen werd licht beschadigd.

OLYMPISCHE SPELEN 1952 IN NEDERLAND?

A'dam verzoekt organisatie voor 1952.

In de vergadering van de Amsterdamse gemeenteraad heeft burgemeester d'Ailly medegedeeld, dat het gemeentebestuur aan het Intern. Olympisch Comité heeft verzocht Amsterdam te willen belasten met de organisatie van de Olympische spelen in 1952.

Op het congres van het I.O.C., dat van 18 — 21 Juni a.s. te Stockholm wordt gehouden, zal een beslissing worden genomen aan welke stad de organisatie der Spelen van 1952 zal worden toegewezen. Naar bekend, zijn reeds verscheidene candidaten hiervoor gesteld o.m. Detroit, Minneapolis, Los Angeles, Buenos Aires, Lausanne, Lissabon, Parijs en Helsinki.

In hun schrijven aan het I.O.C. hebben B en W van de hoofdstad hun verzoek met redenen omkleed.

Voor het geval mocht worden besloten, aldus o.m. dit schrijven, deze spelen in Europa te doen houden, hebben zich reeds verscheidene steden in het Nederland zeer bevriende landen candidaat gesteld voor de organisatie. Het is daarom met enige schroom dat Amsterdam zich eveneens tot het I.O.C. wendt met het verzoek het met de organisatie, te willen belasten. Na overleg met de Nederlandse regering heeft Amsterdam hiertoe desalniettemin besloten, omdat het haar als hoofdstad van Nederland een diep gevoelde behoefte is, niet allene namens haar zelf, maar tevens namens het ganse koninkrijk door het verlenen van gastvrijheid aan de Olympische sportlieden haar oprechte dank te betuigen voor de grote steun welke Nederland van zo vele landen heeft mogen ondervinden en nog ondervindt in de strijd voor het herstel van de diepe materiële en culturele wonden, welke de oorlog heeft toegebracht.

Het bestuur van de Nederlandse Olympisch Comité heeft zich eveneens met een schrijven tot het I.O.C. gewend, waarin het verzoek van de stad ondersteund wordt.

Indien het congres te Stockholm Amsterdam zou kiezen, ligt het in de bedoeling de capaciteit van het stadion te vergroten tot voor ongeveer 80.000 toeschouwers. In Amstelveen ligt het unieke hockeystadion, waarin het volgend jaar de wereldkampioenschappen voor dames zullen plaats vinden en dat zich schitterend voor een Olympisch hockeystadion leent. De „Boschbaan" mag worden beschouwd als een der mooiste en best uitgeruste roeibanen van de wereld. Gezeild kan worden op het Buiten-IJ of op het IJsselmeer.

Verder bestaat het plan een sportpaleis te bouwen, een plan, dat veel sneller tot werkelijkheid zou worden, indien de spelen aan de hoofdstad zouden worden toegekend. In dit sportpaleis zouden dan ook het boksen, schermen, worstelen, enz. kunnen plaats vinden en verder zal de gedachte van het bouwen van een Olympisch dorp worden bestudeerd, welke woningen na de spelen als normale woningen kunnen worden gebruikt. Tenslotte zal er een nieuw zwembad moeten komen, aangezien de bestaande baden niet voldoende accomodatie voor een Olympisch tournooi hebben.

(De Tijd)

Gesprek met Maurice Schuman, voorzitter van de M. R. P.

Lofbetoon voor Nederland.

„Economische unie de redding van Europa”.

In de bezettingsjaren hadden wij al zo vaak de stem van Maurice Schumann gehoord, toen hij als anoniem woordvoerder van Generaal De Gaulle via de B.B.C. de Fransen aanspoorde tot strijd en verzet. Wij persoonlijk waren zo gewend geraakt clandestien naar hem te luisteren, dat wij Zaterdag de eerste ontmoeting in de lounge van zijn hotel in Amsterdam de impressie van iets geheimzinnigs behielden. Maurice Schumann combineert eenvoud en innemendheid met de ernst en het vuur van een geboren redenaar, die Frankrijk en Europa zou willen verlossen van economische afhankelijkheid en de vrees opnieuw te moeten dienen tot slagveld van andere continenten.

Als oudstrijder, deelnemer aan de veldslag van Normandië, oprichter en voorzitter van de MRP, de grote politieke partij in zijn land, overeenkomende met de K.V.P., maakte deze enthousiaste politicus en diepvoelende katholiek in enkele magistrale trekken het doel van zijn eerste komst in Nederland aan ons duidelijk. Op onze vraag, wat Frankrijk zou denken van een eventuele aansluiting van België, Luxemburg en Nederland, tot vorming van een economische unie, sprong hij letterlijk van zijn stoel op. Dat is nu juist wat generaal De Gaulle zo vurig zou wensen. Daar ligt o.i. het kernpunt van de redding van Europa. Hoffelijk steekt hij van wal met een lofbetoon aan het adres van Nederland, dat, zoals hij het uitdrukt, hopeloos slechts voorlopig zonder Indonesië en „Hinterland” halfstoom moet gaan en toch zulke bewonderenswaardige vorderingen heeft gemaakt met zijn herstel, ofschoon het land te kampen heeft met een tekort op zijn betalingsbalans, dat het reeds zo erbarmelijke deficit van Frankrijk nog overtreft.

Uw vraag heeft mij bijzonder getroffen, aldus Schumann, want niet alleen Nederland en Indonesië, België, Luxemburg en de Congo, maar ook Engeland en Frankrijk met hun overzeese gebiedsdelen zullen zich moeten aaneensluiten om een economisch geheel te vormen, waardoor de gevaren van politieke afhankelijkheid tegelijkertijd sterk zouden worden verminderd. Want Europa moet niet tegen Amerika of Rusland, doch tussen deze grote continenten komen te staan, niet als toekomstig slagveld, evenmin als buffer, doch als een trait-d'union, dat deze twee uitersten dichter tot elkaar kan brengen.

En het Duitse probleem? Frankrijk, dat drie agressies in 75 jaren heeft beleefd, weet maar al te goed, dat veiligheid nummer één op het program moet staan. Daarom komt het er zo op aan de sleutelposities te beheersen door inlijving van het Saargebied en internationalisatie met permanente geallieerde controle van het Ruhrbekken. Tactvol, terwijl hij ons uitgeleide doet spreekt Schumann ook zijn respect uit voor de bewoording van het indertijd aan Londen en Washington door Minister Van Kleffens overhandigde memorandum, waarbij deze staatsman aandrong op de economische heropbouw van Duitsland, doch tevens op de noodzaak dat land alle kans op nieuwe militaire agressies te ontnemen. Dan kan en moet uw „Hinterland” als federale staat weer herrijzen en dat zal ook de rest van Europa ten goede komen.

Deze optimistische uitlating klinkt nog in ons oor als wij anderhalf uur later de Bachzaal betreden, waar wij door het Amsterdams Comité van de Amitiés catholiques françaises, de Alliance française en het Genootschap Nederland — Frankrijk zijn uitgenodigd tot bijwoning van een lezing van dezelfde Maurice Schumann over het niet minder hoopvolle onderwerp: „La prochaine guerre n'aura pas lieu”.

„La prochaine guerre n'aura pas lieu”.

In zijn lezing met de van dat grote optimisme getuigende titel „La prochaine guerre n'aura pas lieu” schetste hij de machtsverhoudingen in de naoorlogse tijd met rake geestige opmerkingen en anecdoten, de geest der verschillende partijen typerend.

Met aan de ene kant Rusland en aan de andere de V.S. zag hij het Duitse probleem als het centrale punt, waarom de veiligheid van de wereld draait. Uitvoerig behandelde hij de tegenstellingen, die zich op de Moskouse conferentie geopenbaard hadden en daarna verder in op de Franse plannen voor de Duitse federale staat en speciaal de internationalisatie van het Ruhrbekken en zijn kolen, die voor de heropbouw van West-Europa noodzakelijk zijn. Voor de veiligheid en de vrede in Europa was het, volgens Schumann, op de eerste plaats noodzakelijk dat elke dreiging van de kant van Duitsland buitengesloten werd, doch daarnaast zou, en dat was de voorwaarde die aan de hoopgevende titel van de lezing moest verbonden worden, een eensgezind en economisch samenwerkend West-Europa, waarbij spreker zich vol lof uitliet over de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse samenwerking, het grote evenwichtsblok tussen de V.S. en de Sovjet-Unie moeten vormen. Het zou dan de taak van Frankrijk zijn hier als leidinggevend land op te treden, opdat West-Europa gevrijwaard zou kunnen blijven van alle imperiale invloeden.

Wanneer dit bereikt wordt zal een verjongd, christelijk samenwerkend West-Europa bemiddelend kunnen optreden tussen Oost en West en de beide uitersten weten te verzoenen. Zo zal de kans op oorlog buitengesloten kunnen worden en Schumann was optimistisch dat die kans gebruikt zou worden.

Een dankbaar applaus van de tot in de uiterste hoeken gevulde zaal, die met grote interesse deze lezing gevolgd had, vertolkte zo al niet de instemming met Schumans optimisme, dan toch in elk geval de hoop, dat dit optimisme in vervulling zal gaan en de dank voor deze zeer belangwekkende en met alle Franse charme voorgedragen lezing.

(De Tijd).

Ruijs

Dankbare herinnering

Een geheel andere persoonlijkheid dan Nolens is de tweede grote Limburger: Jhr. Mr. Charles Ruijs de Beerenbrouck: lang tegenover zijn vader de „Gouverneur”, de joviale vlotte Limburger, een bindende kracht bij uitstek tussen Katholieken onderling en tussen Katholieken en andersdenkenden en daarom een bij uitstek geschikt persoon om te worden: de eerste katholieke — en meteen de jongste — Minister-President in Nederland. Wel was Nolens de eerste formateur en werden ook Koolen en Aalberse met — weinig aantrekkelijke — formaties belast, maar de jonge Ruijs was de eerste en, tot Dr. Beel de enige Katholieke Minister-President, al waren de Katholieken sinds de evenredige vertegenwoordiging vaak sterker dan de beide andere coalitiegroepen tezamen.

Ruijs was eerst en vooral: een karakter. Dat toonde hij reeds als groen te Leiden, toen hij weigerde te knielen voor het corpsvaandel: „Knielen doe ik alleen voor God”. Deze moedige houding maakte op menigeen der aanwezigen, b.v. op Mr. Patijn, den lateren burgemeester van Den Haag en gezant te Rome, een blijvende indruk. Op voorstel van den belangelozen initiatiefnemer Aalberse, die een corpslid wenste, werd hij eerste voorzitter van St. Augustinus. Gepromoveerd stortte hij zich te Maastricht in de arbeidersbeweging: „Van de arbeiders en het contact met hen heb ik altijd het meest geleerd”, zou later worden verklaard door dezen edelman, die werkte voor het volk. Hij werd lid der Tweede Kamer — de Limburgers hadden hem reeds willen afvaardigen vóór hij 30 jaar was! — en verder „aartscumulant in onbetaalde functies”. In 1918 werd hij, als opvolger van zijn vader, „Gouverneur” van Limburg en legde deze voor hem zo aantrekkelijke baan nog hetzelfde jaar neer, toen hij geroepen werd tot de formatie, nadat Nolens overeenkomstig zijn plan, de bijna voltooide formatie had neergelegd, de algemeen geachte en gewaardeerde Octave van Nispen om gezondheidsredenen had bedankt en Colijn en Lohman hetzelfde hadden gedaan, omdat zij begrepen, dat een Katholiek toch de meest aangewezene was. Ruijs begon hiermede een buitengewoon merkwaardige loopbaan, waarbij hij beurtelings van den voorzitterszetel in het Cabinet naar dien van de Kamer overwipte en intussen ook met grote ambitie en succes het partijvoorzitterschap bekleedde: „Houd dat baantje maar voor me open!”

Ruijs de Voorzitter!

Aalberse heeft terecht verklaard, dat Ruijs het best tot zijn recht kwam als voorzitter. Dan ging een stimulerende kracht van hem uit, vooral als partijvoorzitter, evenals een bindende. Dit laatste was ongetwijfeld ook het geval met hem als voorzitter van het Cabinet. Het verschil tussen Colijn en Ruijs werd weleens zó geformuleerd: Colijn laat zijn cabinetten springen, Ruijs houdt ze bijeen. Ruijs was géén wettenmaker, maar wel een regent. Wetten maken, hoorden wij hem ooit zeggen, niets voor mij, en hij begeleidde zijn afwijzend gebaar met de meesterlijke mimiek, waarover hij beschikte. 1918, Dat was een kolfje naar zijn hand! Wat Ruijs ook onmiskenbaar bezat, dat was: politieke flair en instinct. Hij sloeg als Premier alle records en maakte van alles mee: revolutie, grondwetsherziening en een zeer merkwaardige kamerontbinding, maar toch kon de Ned. Rott. Courant bij zijn dood schrijven: „nooit leed hij als hoofd van een Cabinet een ernstige nederlaag; hij had „een intuïtief gevoel voor politieke moeilijkheden”.

Het meest opvallend is wel de unanieme lof, hem bij zijn dood gebracht als onvolprezen Kamervoorzitter. Nooit heeft zich onder hem een incident van enige betekenis voorgedaan. De pers vermeide zich met het ophalen van de unieke wijze, waarop hij met de Kamer omsprong. Met radde tong las hij de minder betekenende stukken voor, met een olijke knipoog naar den een of ander de klemtoon leggend op een gek woord; dan ging de bril omhoog en hij zocht naar een praatje, dat hij ook wel eens stilletjes achter een blad papier met iemand van de griffie voerde. Toch was hij geen gemakkelijk President; met zachte, maar zo nodig ook met straffe hand verzekerde hij zich een „vrijwel volmaakte leiding” (Handelsblad). Een al te scherpe reprimande werd met een kwinkslag weer goed gemaakt met als resultaat „een perfecte beheersing van de dikwijls zo roezige kamer”, resultaat van een „warm - menselijke leiding”. „Voorzitter Ruijs bespeelde de Kamer” (Tel.). Met grote zorg waakte hij over twee dingen: het decorum en de juiste verhouding tussen Kamer en regering. Zijn zeer biezondere vertrouwenspositie bij de Koningin, die algemeen bekend was en ook uit zijn archief blijkt, had hij volgens de (Christelijke Rotterdammer te danken aan zijn oprechtheid: hij hield geen rekening noch met persoonlijke noch met partijbelangen: zijn bezonken staatsmanswijsheid lette enkel op het waarachtig belang van het land. Anderhalf uur bij de Koningin geweest, tekent hij eens aan, drie kwartier qualitate qua drie kwartier als privé persoon; nam geen blad voor mijn mond. Dergelijke audiënties gingen altijd gepaard met een kerkbezoek, zoals werklieden tot hun stichting constateerden, toen zij Ruijs in de kerk aantroffen met geklede jas en hoge hoed, in het middaguur. Zij waren blij, Ruijs zó gezien te hebben.

Een apostelziel.

Een sterke zijde van Ruijs was, dat hij zijn kracht kende zonder overschatting. Hij wist, dat hij geen veelweter was: „Boekenkennis is goed mensenkennis is beter, zelfkennis best” was een der vele aantekeningen in zijn notitieboekjes. De „Vrijz. Democraat” tekende Ruijs scherp bij zijn verscheiden: Zijn kracht lag niet in zijn weten, maar in zijn wezen.

Waarin zijn kracht vooral lag? Ruijs was een apostelziel. Wilt ge Ruijs even proeven op zijn best en op zijn echtst? Op de laatste Kerstavond, dien hij mee mocht maken, schrijft hij op Suideras een brief aan den afvalligen katholiek in de Tweede Kamer Sneevliet, die, naar deze zelf getuigde, hem nooit meer uit de gedachte ging, vermoedelijk ook niet, toen hij maandenlang in Duitse gevangenis moest wachten op de dood. Even heeft Sneevliet er vermoedelijk nog wel eens met Ruijs over gepraat in de Kamer bij diens Presidentszetel, die, naar het getuigenis van Dr. Kasteel wel iets had van een biechtstoel.

Zijn apostelziel ging ook uit naar Indië: de Oosterse ziel roept om monniken, schreef hij aan een Benedictijn. Zijn gedachten gingen steeds naar anderen: Hoe meer gij u zelf kunt vergeten, des te meer kunt gij geven, klonk zijn vermaan aan een jongere. Het apostelaat is het geheim van dit leven.

In zijn mooie radiorede na Ruijs' dood zeide Dr. Kasteel die hem zeer goed gekend had: hij was een man van werkelijken zielenadel: de ascese was hem tot een tweede natuur geworden; zij is de ziel van zijn wezen en zijn leven was er van doortrokken. Zijn enige eerzucht was: alles te doen wat God hem vroeg en te leven met God. Hij is het prototype van dien heilige van de wereld, die Newman wenste. Mensen winnen was zijn doel. De „Navolging” had hij steeds bij de hand. De kracht vond hij in de dagelijkse communie: Ruijs niet aan de H. Tafel betekent: Ruijs niet thuis: aldus zijn Pastoor.

Zijn dood.

Kort voor zijn dood hield Ruijs een rede op de Landdag in de Apollohal te Amsterdam met zo jeugdige beweeglijkheid van gebaar en mimiek — men moet hem zien en horen, schreef De Maasbode — met zulk een tintelend enthousiasme en met zulk een aangrijpende ernst, dat het voor velen een openbaring was en niemand vermoeden kon, dat dit zijn laatste openbaar optreden zou zijn, al droeg hij reeds de sporen van het lijden: „Leven zonder te werken kan ik niet”, sprak op de laatste avond van zijn leven de man, die bij al zijn staatkundig werk nog zijn aandacht had geschonken aan drankbestrijding, volkszang, de Katholieke Actie, het retraitewerk, het Groene en Wit-Gele Kruis, de Catacombestichting, de Heilig-Land-Stichting — vooral om het contact met andersdenkenden — de Radio, een Nederlands Kaholiek bevolkingsbureau, psychische hygiëne, geloofsafval, Schaepmanfonds, Egmond, St. Adelbertvereniging — als laatste onmisbare schakel in ons verenigingsleven — en de Ariënsvereniging. De ijver voor Gods huis heeft hem verteerd; hij ploeterde tot het laatste. Kort voor zijn dood komt hij in Egmond voor een lezing: de nacht te voren had hij de stille omgang gehouden; daags daarna ging hij spreken in Uden. De Benedictijnen waren getroffen door de vroomheid van zijn Ariëns-rede.

Indrukwekkend was de begrafenis op Vierakker. De gedenkplaat tegen de muur van de door zijn familie gestichte kerk vat heel dit leven in één woord samen: Christo vixit, voor Christus heeft hij geleefd. Wat was hij bemind, zo zeide men op het kerkhof, en wat is het eigenlijk mooi, dat we dat nu eerst merken. Dit woord had ook gesproken kunnen zijn bij de begrafenis van dien zo anders geaarden Limburger, Nolens, over wiens verhouding met Ruijs ten slotte een schaduw was gevallen, waarvan de ongunstige werking te merken was. Maar boven het schrijfbureau van Ruijs op Suideras prijkte toch sinds Nolens' dood het schilderij, hem door dezen als een souvenir nagelaten.

Wij hebben een heilige begraven, sprak men op zijn kerkhof, en het is inderdaad de vraag of Ariëns niet even hard zou hebben gewerkt aan Ruijs' heiligverklaring als deze het deed voor die van zijn vereerden vriend.

Bij deze jubileumherdenking moge de nagedachtenis van onze grote mannen tot ons spreken als een heilig vermaan tot ons en als Katholieken en — niet minder — als vaderlanders.

Ook tot ons individueel: Hoe hoger hij stijgt, hoe eenvoudiger hij wordt was het oordeel van Ruijs' vrienden. Zo rustte op dit prachtige leven van dezen edelman, in volle mate het kenmerk van den waren adeldom: de deemoed.

(De Msb.)

BEKENDMAKING.

Bij de Curaçaosche Politie bestaat voor Nederlandsche onderdanen van het mannelijk geslacht gelegenheid voor dienstneming als adspirantagent van politie.

EISCHEN.

leeftijd: van 20 tot en met 28 jaar;

lengte: tenminste 1.70 meter;

lichamelijk geschikt zijn (te blijken uit een geneeskundig onderzoek) voldoende algemeene ontwikkeling bezitten (te blijken uit een eenvoudig examen — o.a. Nederlandsche taal en rekenen);

bij voorkeur ongehuwd zijn.

Gedurende eerste jaar worden de adspiranten opgeleid tot agent van politie voor den Straatdienst, daarna tot brigadier van politie.

Bezoldiging bij indiensttreding:

ongehuwd f. 2076.— per jaar;

gehuwd f. 2160.— per jaar

Bezoldiging als agent van politie:

ongehuwd f. 2544.— tot f. 2880.— per jaar;

gehuwd f. 2880.— tot f. 3600.— per jaar

Bezoldiging als brigadier van politie:

ongehuwd f. 2880.— tot f. 3648.— per jaar;

gehuwd f. 3600.— tot f. 4560.— per jaar;

Bovendien de voor ambtenaren vastgestelde duurtetoelagen en een kleedingtoelage ad. f. 120.— per jaar.

Eigenhandig geschreven sollicitatie met bijvoeging van een uittreksel geboorteregister voor 1 Juli 1947 in te dienen bij den Commandant van het Korps Militaire Politietroepen te Willemstad.